

Uchwała Nr 20/2012
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 25 stycznia 2012 roku

**w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy
nr XIII/165/11 z 29 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy
de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców”**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz.U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1

Stwierdza się nieważność rozdziału 2 "Zwolnienie z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez przedsiębiorców, którzy zatrudniają młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu" uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy nr XIII/165/11 z 29 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców” z powodu braku podstawy do ustanowienia ulg w podatku od nieruchomości.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Świdnicy nr XIII/165/11 z 29 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców” wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu Zespołu w Wałbrzychu 9 stycznia 2012 r.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium stwierdziło, co następuje:

Rada Miejska postanowiła o wprowadzeniu ulg w podatku od nieruchomości, polegających na obniżeniu wymiaru podatku.

W rozdziale 2 § 5 ust. 3 uchwały ustalono, że:

„Wielkość zwolnienia wynosi:

- 1) 5% wartości naliczonego rocznego podatku od nieruchomości od 1 zatrudnionego przez mikro i małego przedsiębiorcę;
- 2) 3% wartości naliczonego rocznego podatku od nieruchomości od 1 zatrudnionego przez średniego przedsiębiorcę;
- 3) 1% wartości naliczonego rocznego podatku od nieruchomości od 1 zatrudnionego przez innego przedsiębiorcę niż mikro, mały lub średni;

przy czym łączna kwota zwolnienia nie może przekroczyć 50% wartości naliczonego rocznego podatku od nieruchomości.”

Rada Miejska zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm. – dalej upol) może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w art. 7 ust. 1 upol oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Z przepisu art. 217 Konstytucji RP wynika, że wyłączną domeną ustawy jest wprowadzanie zwolnień podmiotowych i ulg podatkowych. Władztwo podatkowe jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatkowych jest zatem ustawowo ograniczone do zwolnień przedmiotowych.

W doktrynie polskiego prawa podatkowego i w orzecznictwie sądowym (por. np. wyrok WSA Poznaniu z 12.12.2008 r., I SA/Po 965/08, LEX nr 487391; wyrok WSA w Poznaniu z 5.06.2004 r., I SA/Po 153/04, OSS 2005/2, poz. 60; wyrok NSA w Rzeszowie z 6.25.2003 r., SA/Rz 235/03, LEX nr 82545) od dawna jest ugruntowane stanowisko, że niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej prawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku.

Zatem ulga podatkowa występuje w formie odliczenia od podstawy opodatkowania lub podatku oraz obniżki stawki podatkowej, natomiast zwolnienie przedmiotowe jest całkowitym wyłączeniem określonego przedmiotu opodatkowania z obowiązku zapłacenia podatku. Zwolnienie przedmiotowe oznacza natomiast definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego. Zatem zwolnienie przedmiotowe w odróżnieniu od ulgi podatkowej nie może odnosić się do wysokości należnego podatku i stawki podatku. Rozróżnienie tych dwóch pojęć prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzenia ulg podatkowych tylko wówczas, gdy w danym przepisie ustawowym stanowiącym delegację dla rady gminy do podjęcia uchwały jest użyte pojęcie "ulga". Z powyższego wynika, że z mocy art. 7 ust. 3 upol rada gminy jest uprawniona wyłącznie do wprowadzania zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości.

Wobec powyższego Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Świdnicy przysługuje skarga, która wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ Lucyna Hanus